

Přehled psychomotorického vývoje miminka od narození do jednoho roku

		1. měsíc	2. měsíc	3. měsíc	4. měsíc	5. měsíc	6. měsíc	7. měsíc	8. měsíc	9. měsíc	10. měsíc	11. měsíc	1 rok
HRUBÁ A JEMNÁ MOTORIKA	CO DOKÁŽU NA BRÍŠKU	Hlavička je těžská, dám ji na stranu, ale zvednout mi nejde. Zadeček mám zdvihnutý do výšky. 	Nezdávám to a dál zkouším hlavičku zvednout. Chci se rozhlédnout, kde je máma.	Hlavičku už trochu zvednu a chvíli ji tak udržím. Opírám se přitom o předloktí. Pást koničky je fajn. 	Zdvihám hrudník i hlavičku a kroužím, co se všechno okolo mě děje. 	Hlavičku už mám úplně pod kontrolou. Udržím ji zvednutou, jak dlouho chci. Rozhlížím se a zkouším, jestli by nešlo překulit se z břicha na záda. 		Dělám pokroky! Z břicha na záda se už překulím pěkně rychle. A zpátky to jde taky! 	Jenom ležet, to není ono. Začínám lézt po čtyřech a objevovat svět. Někdy zvládnu i lezení pozadu.		Když už mě unavuje lézt, tak si sednu. Nejlepší je to střídát.	Lezu tak rychle, že už mě máma jen tak nechytí.	Lezu po čtyřech jako medvídek.
	V LEŽE NA ZÁDECH	Otáčím hlavu. Ruce držím v pěstíčkách a kopu očičkama. 	Snažím se trošičku nadzvednout, ale zatím mi to nejde.	Prohlížím si ruce a zkouším, jak chutnají.		Natahuji ručičky po hračkách.	Sahám si na kolínka a rozhlížím se, kde je co zajímavého.		Hraji si s nožičkami a zkouším zvednout hlavičku. 		Ležení na zádech je nuda. Raději dělám jiné věci.		
	JAK MI JDE PŘITAHOVÁNÍ, SEZENÍ, STOJ	Do sedu mě ještě nezvedejte. Hlavičku mám hrozně těžkou a padá mi dozadu. 	Hlavičku udržím vzpřímenou jen chvílinku.	Při přitahování do sedu už hlavičku udržím, ale na sezení je ještě brzy.	Při zvedání do sedu se moc snažím, zvedám hlavičku a přitahuji se ručičkami. Než budu sedět, ještě to chvíli potrvá. 	Když se mám o co opřít, tak je sezení celkem fajn. 		Hačání mi docela jde, i když se raději ještě opírám o ručičky. 	Sedět už umím bez opory. Někdy se začínám přitahovat do stoje.	Zvládnu se posadit bez pomoci a rovně hačat. Na stání na nožičkách je ještě brzy, ale když mě někdo podrží, tak už se postavím umím.	Přitahuji se k nábytku a snažím se postavit. 	Když se mám o co opřít, tak si jsem hned jistější. Vydržím stát delší dobu, a přitom mi stačí držet se jen jednou rukou!	Ve stoje se už cítím docela jistě. Pokouším se o první krůčky.
RUKA	CO DĚLÁJÍ RUČIČKY. ZAČÍNÁM SI HRÁT	Ruce zatínám v pěstičky 	Začínám si s ručičkami hrát. Líbí se mi to, tak se usmívám.	Baví mne sledovat zavěšené hračky. Daří se mi udržet hračku v pěstičce. 	Hračky chytám čtyřmi prsty. Paleček ještě nepoužívám. Mávat s hračkami je zábava, stejně jako ochutnávat je. Nejradši mám chrastítka a hračky, které vydávají nějaký zvuk.	Zapojuji palec. Jednoduchou hračku zvládnou uchopit bez pomoci. Předávám si ji z ruky do ruky.		Používám už všechny prsty. Zajímají mě hranaté hračky, ideální jsou kostičky. Bouchání hračkami o sebe nebo o stůl je legrace. 	Začínám chytat hračky mezi palec a prsty. Nejlepší jsou hračky schované v zásuvkách. Všechno musím prozkoumat.		Uchopit drobné předměty už není takový problém. Zkouším udržet lžičku a trefit se do pusinky.		
SMYSLY	JAK SE MI VYVÍJÍ OČIČKA, OUŠKA, JAZYČEK, NOSÁNEK	Od narození slyším kde se co šustne. Silné zvuky mě děsí. Rozeznávám vůně. Očima poznám jen světo a tmu. Také rozeznám základní chutě.	Na chvíli se zvládnou koukat na pohybující se předměty, vidím jen na krátkou vzdálenost. Vnímám své okolí.	Pozorují předměty a točím se za nimi. Také reagují na zvuky.	Rozhlížím se okolo sebe. Soustředěně poslouchám zvuky.	Podle hlasu poznám, když se maminka zlobí, anebo má radost.	Očima začínám rozeznávat barvičky.		Rozhlížím se po okolí. Všechny zajímavé věci musím osahat.		Už vím, kde mám nosánek a očička.	Už poznám moc dobře, co je chutné.	
VÝVOJ	MUJ DUŠEVNÍ A CITOVÝ VÝVOJ	Líbí se mi, když mě maminka kojí, směje se a mluví na mě. Smát se mi ještě nechce, zato plakat umím dobře (hlavně když mám hlad).	Začínám se usmívat.	Mám veselou náladu, když vidím tátu s mámou.	Když pláču maminka většinou přiběhne. Moc dobře to vím.		Začínám brát všechno co neznám, ještěže je tu máma.	Baví mne berany berany duc a podobné legrace.		Už umím udělat pápá a paci pacičky. Schválně, co mě naučí příště!	Chci, aby bylo po mém. Když není, tak se umím pěkně rozčilit - brečím, kopu, vztekám se.		
	MUJ SOCIÁLNÍ VÝVOJ (proč pláču a jak se učím mluvit)	Pláču když mám hlad. Po jídle vydávám vzdychavé a sténavé zvuky.	Pláču, když mám mokro nebo hlad nebo když chci pochovat.		Na ostatní dělám různé posunky. Někdy se směju, někdy zase brečím.	Broukám si.	Začínám s dospělými komunikovat vlastní řečí, oni říkají žvatlání. Prořezávají se mi první zoubky. Bolí to, pláču víc než jindy.		Pořád ještě žvatlám, ale vypadá to, že už tuší, co jim chci říci.		Pokouším se o první slůvka.		

Vytvořeno podle letáku Hami ČR - Hravě rostou zdravě

Každé miminko se vyvíjí individuálně, není potřeba se nijak stresovat, jestli Vaše miminko v určitou dobu ještě neumí věci, které umí jiné dítě.

Vyše uvedený časový vývoj miminka je pouze orientační.

Pro více informací týkající se zdravého růstu a vývoje Vašeho miminka se obraťte na svého pediatra nebo fyzioterapeuta vyškoleného ve Vojtově metodě případně se podívejte na www.volny.cz/novacka